

ת"פ 21718/02/15 - מדינת ישראל נגד נסים חדידה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21718-02-15 מדינת ישראל נ' ח

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד גבריאל דניאל והדר פרשר
נגד
הנאשמים נ ח
ע"י ב"כ עוה"ד עתליה רפאל וגיא גור

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, במספר עבירות שביצע במהלך שני אירועים שהתרחשו בינו לבין שכניו לבנין. בהכרעת הדין זוכה הנאשם ממספר עבירות.

נסיבות האירועים פורטו בהרחבה בהכרעת הדין, לפיכך יוצגו עתה בתמצית בלבד:

א. ביום 20.7.2014, במהלך אסיפת דיירים, איים הנאשם על שכן בשם בוריס באמצעות סכין בה אחז בידו בעודו מתקרב לעברו, ואיים על שכנה בשם אאורילה בכך שאמר לה שישרוף אותה. בגין אירוע זה, הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, השתל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. ביום 24.7.2014, נטל הנאשם לידו כלי עבודה, רץ אחרי שכן בשם אנדריי, ניסה לתקוף אותו וגרם להיזק לזכוכית הכניסה לבנין. בנסיבות אלה, שכן בשם דניס אחז בנאשם, אשר בתגובה איים עליו שיפגע בו. בהמשך, הנאשם הלך ושב למקום כשבידו בקבוק ובו נוזל, איים שישרוף את כולם ושפך נוזל בעל ריח חריף לעברו של דניס. בגין אירוע זה, הורשע הנאשם בשתי עבירות נסיון תקיפה לפי סעיף 379 בצרף סעיף 25 לחוק, עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק ועבירת היזק במזיד לרכוש לפי סעיף 452 לחוק.

ראיות לעונש

2. שרות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי מדובר באדם המוכר למערכת הפסיכיאטרית בשל הפרעות אישיות, חרדה ודכאון, המטופל תרופתית ונמצא במעקב פסיכיאטרי. הנאשם עבר שלוש תאונות דרכים וסובל מפגיעת ראש כתוצאה מהן. שרות המבחן העריך כי הרקע לביצוע העבירות נבע מרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם ומחשבות רדיפה שהשפיעו על שיקול דעתו. שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם של"צ למשך 100 שעות.

3. במסגרת טיעוניה לעונש, הגישה ב"כ הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית מיום 22.7.2018, ממנה עולה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות עם קווים גבוליים, והפרעה משולבת דכאונית חרדתית. עוד עולה מחוות הדעת כי ככל שמחשבות הרדיפה מצד הנאשם כלפי שכניו המתלוננים הן מחשבות שווא, קיימת סבירות גבוהה שהוא סובל מהפרעה דלזיונאלית שגרמה לו לביצוע המיוחס לו בכתב האישום.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי המעשים בהם הורשע הנאשם מעידים על חוסר גבולות מצידו ופוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם למתלוננים. לגבי כל אישום, טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בכך שהנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו - עתרה להטלת מאסר למשך שלושה חודשים שירוצה בעבודות שרות, מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלוננים.

5. ב"כ הנאשם עו"ד רפאל פירטה את נסיבות המקרה, כפי שעלו במהלך שמיעת הראיות, המעידות על נסיבות מיוחדות המצטרפות לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם. בהתאם לחוות דעת נפשית שניתנה בעניינו, ממנה עולה כי הנאשם מביע מחשבות רדיפה, טענה באת כוחו כי קיימת קירבה לסייג אי השפיות המחייבת מתן משקל לגבי העונש. לפיכך, עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד המתחיל במאסר מותנה וביקשה למקם את הנאשם ברף זה.

עו"ד גור הוסיף בטיעונו כי יש מקום להסתפק בעונש צופה פני עתיד.

הנאשם בעצמו שב על טענותיו לגבי התנכלויות מהן סבל מצד המתלוננים, לרבות אלימות מצידם, וטען כי היום מצבו טוב, כאשר הוא מטופל וכן עובד עם נכים.

דין והכרעה

מתחם הענישה

6. איומים על אחר פוגעים בזכותו של כל אדם לבטחון אישי, כאשר מידת הפגיעה נגזרת מנסיבות המקרה. באופן דומה, מידת הפגיעה בזכותו של כל אדם להגנה על גופו ושלומו נובעת אף היא מנסיבות המקרה. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירות אלימות - כלפי גוף אדם, כלפי רכוש ואלימות מילולית בדמות איומים - יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המשתנות של המקרה זאת בשל המנעד הגדול של עבירות אלה (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13) פסקאות 8-9). רמות הענישה בגין עבירות אלימות משתנות בהתאם, כשמדיניות הפסיקה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם הענישה, ו"אין בה משום תחליף הולם להגדרת המתחם עצמו" (ע"פ 4815/13 מדינת ישראל נ' אלעוקבי (1.1.14) פסקה 12).

ב"כ המאשימה כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, ואילו ב"כ הנאשם טענה כי יש לקבוע מתחם אחד המתחשב בשני המקרים. הפסיקה אימצה את מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בענין ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), פסקה 5 בהחלטת כב' השופטת ברק-ארז). בהתחשב בסמיכות

המקרים, בעבירות האלימות בשניהם, במעורבות אותם גורמים וברקע דומה כפי שעלה בעת שמיעת הראיות, אני קובע כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד המתחשב בשני המקרים.

7. בחינת נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי מדובר במקרי אלימות מצד הנאשם, אשר בוצעו כלפי שכניו בהפרש של ימים בודדים, ועיקר חומרתם נובע מאופי האיומים בהם נקט. במקרה הראשון, איים על אחד השכנים הכך שהתקרב אליו כשהוא אוחז בסכין ועל שכנה אחרת איים במילים קשות, ואילו במקרה השני איים שישרוף את כולם ושפך נוזל בעל ריח חריף לעברו של שכן נוסף. במהלך המקרה השני, ניסה הנאשם לתקוף את אחד השכנים וגרם להיזק לזכויות הכניסה לבנין. הרקע למקרים אלה עלה בהרחבה במהלך שמיעת הראיות ובהכרעת הדין: הנאשם נתקל בקבוצת השכנים אשר טענה כנגדו טיעונים שונים, כגון גניבת כסף מכספי הוועד (אשר התבררה כלא נכונה) או נסיון להשליך חפצים אותם אסף בחדר האשפה. בהתחשב בנסיבות אלה בלבד, בפגיעה בערכים המוגנים ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, היה מקום לקביעת מתחם ענישה הנע בין תקופה קצרה של מאסר בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים.

יחד עם זאת, במקרה זה קיימות נסיבות נוספות להן יש לתת משקל בעת קביעת מתחם הענישה. הנאשם סובל מהפרעות נפשיות שונות, נמצא במעקב פסיכיאטרי ומטופל בתרופות. חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במהלך טיעוני ההגנה לעונש, לגביה לא עלתה כל התנגדות מצד המאשימה, התייחסה לבעיות הנפשיות מהן סובל הנאשם וקבעה כי ככל שמחשבות הרדיפה שלו כלפי שכניו הן מחשבות שווא, קיימת סבירות גבוהה שהפרעה דלזיונאלית היא שגרמה לו לבצע את העבירות בהן הורשע. יש לציין בהקשר זה, כי במהלך ימי הדיון הרבים, התרשמתי באופן בלתי אמצעי ממרכזיות טענת הנאשם כי שכניו רדפו אותו, טענה שעלתה פעמים רבות במהלך כל דיון ודיון. אף שרות המבחן חיזק הערכה פסיכיאטרית זו, והעריך כי הרקע לביצוע העבירות נבע מרגסיה במצבו הנפשי של הנאשם ומחשבות רדיפה שהשפיעו על שיקול דעתו. הצטברות נתונים אלה, מביאה לכדי קביעה כי ההגנה עמדה ברף הראיות האזרחי המוטל עליה בהתאם להוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין, ולפיכך אני קובע לגבי מידת אשמו של הנאשם כי מתקיימת בעניינו קרבה לסייג האחריות הפלילית הקבוע בסעיף 34ח לחוק העונשין.

שילוב מכלול הנסיבות, מביא לקביעת מתחם ענישה הנע בין רכיב ממשי בדמות של"צ לצד רכיב הרתעתי, ועד למאסר למשך שבעה חודשים שיכול וירוצה בעבודות שרות.

העונש המתאים

8. הנאשם כפר במיוחס לו ולא קיבל אחריות על מעשיו. יחד עם זאת, הנאשם זוכה מחלק מהאישומים שיוחסו לו וממספר עבירות שיוחסו לו באישומים בהם הורשע. בנוסף, בהתחשב ברקע הנפשי ובאופן תפיסתו את שכניו המתלוננים, קשה לצפות מהנאשם לקבלת אחריות לעבירות בהן הורשע אף לאחר הקראת הכרעת הדין. מדובר בנאשם קשה יום הסובל מבעיות נפשיות ורפואיות שונות לאחר שנפגע בראשו בתאונות דרכים. במשך תקופה ארוכה לאחר ביצוע העבירות, נמצא הנאשם במעקב פסיכיאטרי תרופתי וכן בטיפול של עובד סוציאלי. לפני מספר חודשים השתלב הנאשם בעבודה במפעל שיקומי לאנשים בעלי צרכים מיוחדים. יש עוד לציין כי הנאשם, יליד 1960, נעדר כל עבר פלילי.

בנסיבות כוללות אלה, אני מוצא כי יש למקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה.

עמוד 3

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג כלשהו, לרבות עבירות איומים והיזק במזיד.

ב. של"צ למשך 100 שעות, זאת בהתאם לתכנית שערך שרות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן, אשר יעדכן את בית המשפט לגבי ביצוע השל"צ. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בצו השל"צ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 2 באוקטובר 2019, במעמד הצדדים.